

waisang@matichon.co.th

เรื่องของรหัสผ่าน

Password หรือรหัส เป็นหนึ่งในคำยอดฮิตที่พบเห็นกันบ่อยขึ้นชีวิตประจำวัน นับแต่เริ่มยุคเครือข่าย เป็นต้นมา เดียวนี้ไม่ว่าไปไหน เข้าระบบอะไร เราได้เจอคำว่า Login และ Password อยู่เสมอ

เดิม Password มักจะเป็นเรื่องของทหาร เรื่องของสายลับ เช่น การที่คนสองคนที่ไม่เคยเจอกันมาก่อนแล้วจะเชื่อใจกันได้ว่าเป็นพวกเดียวกันก็โดยการที่ทั้งสองฝ่ายนั้นรู้ Password หรือ Secret word บางอย่างร่วมกัน เป็นการยืนยันว่าพวกเดียวกันแน่แล้ว จะได้ทำงานร่วมกัน หรือแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เป็นความลับกันได้

ปัจจุบันระบบคอมพิวเตอร์เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของเรามากขึ้น(ต้องขึ้นอย่างนี้ก่อนทุกที อย่าเป็นอะไร) ข้อมูลต่างๆ ทั้งที่ลับและไม่ลับของแต่ละคน หรือแต่ละหน่วยงานก็ถูกนำไปบรรจุ อยู่ในคอมพิวเตอร์มากขึ้นๆ มันก็เลยมีความจำเป็นที่จะต้องมียุคอะไรสักอย่างที่จะบอกให้คอมพิวเตอร์ รู้ว่าคนที่เข้ามาใช้เครื่อง หรือขอข้อมูลในเครื่องนั้น เป็นคนที่สมควรได้เห็นข้อมูลนั้นหรือไม่ และหนึ่งในระบบที่ว่านั้นก็คือ Password นี้เอง

นอกจากนี้ยังมีระบบอื่นๆ สำหรับการบอกให้เครื่องรู้ว่าใครเป็นใคร เช่น การใช้บัตรแม่เหล็ก(Magnetic Card) หรือปัจจุบันที่ได้พัฒนาขึ้นมาอีกขั้นเป็น Smart Card หรือแม้แต่การใช้คุณสมบัติบางอย่างของร่างกายมนุษย์ที่ไม่ซ้ำกัน ที่เรียกว่า Bio Matrix เช่น ลายนิ้วมือหรือลายตา แต่ไม่ว่าจะใช้ระบบอะไร หรือจะผสมผสานกันก็ระบบ ก็มักจะมี Password ร่วมด้วยเสมอ

จริงๆ พัฒนาการของ Password ในวงการคอมพิวเตอร์นี่ออกจะตลกๆ อยู่สักหน่อยครับ เพราะแรกเริ่มเดิมทีตอนมีคอมพิวเตอร์ขึ้นมาในโลกใหม่ๆ จัดว่าเป็นอุปกรณ์ราคาแพง มีใช้เฉพาะในวงการทหาร หรือนักวิจัย แล้วก็มีแค่บางคนที่มีสิทธิใช้ได้ ก็ยังไม่ค่อยมีใครนึกถึงเรื่อง Password กัน เพราะคนที่จะมีสิทธิใช้เครื่องได้ก็เห็นๆ หน้ากันอยู่ อีกทั้งการที่ทั้งเครื่อง

ทั้งหน่วยความจำมีราคาแพงถึงแพงมาก ก็เลยไม่มีใครมีสิทธิเอาข้อมูลส่วนตัวไปใส่ไว้ในคอมพิวเตอร์ ข้อมูลที่จะอยู่ในคอมพิวเตอร์ได้ก็จะเป็นข้อมูลที่คนในกลุ่มนั้นๆ รู้กันโดยถ้วน

หน้าอยู่แล้ว

ทีนี้ต่อมาการใช้งานเริ่มกว้างขวางขึ้นจนชักจะไม่รู้ว่าใครเป็นใครใครมีสิทธิใช้บ้าง ไม่มีบ้าง แถมการใช้งานยังเริ่มจะหลุดออกจากวงการทหารและการวิจัยออกไปเป็นงานทางธุรกิจมากขึ้น หรือแม้แต่การใช้ในงานวิจัยก็มีเรื่องของผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้อง เลยเริ่มมีระบบ Password ในระบบปฏิบัติการ (OS) เพื่อจะได้รู้ว่าใครเป็นคนเข้ามาใช้เครื่อง และใช้ไปนานเท่าไร หรือมากเท่าไร ส่วนหนึ่งก็เพื่อจะได้เอาไว้ คิดเงินค่าเช่าเครื่องกันได้ด้วย

พอต่อมาอีก คอมพิวเตอร์เครื่องใหญ่ๆ ถูกพัฒนาขึ้นมาเป็นไมโครคอมพิวเตอร์ หรือคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล มันเลยดูเหมือนเป็นของใครของมัน OS ช่วงนั้นเช่น CP/M, DOS หรือเครื่องอื่นๆ ยุคแรกๆ ไม่มีระบบ Password ติดมาให้ เพราะคิดว่ามันเป็นเครื่องส่วนตัวกันอยู่แล้ว หากจะใส่ข้อมูลอะไรที่เป็นส่วนตัว เพียงแต่เก็บเครื่องใส่กุญแจไว้ดีๆ อย่าให้ใครอื่นมาเล่นได้ก็น่าจะเพียงพอ

ต่อมาอีก หรือถ้าพูดให้ถูกก็ต้องว่าไม่กี่ปีที่ผ่านมาตัวเอง เราก็เริ่มเอาคอมพิวเตอร์ส่วนตัวพวกนี้มาเชื่อมต่อกันเป็น Network ที่นั่นที่นั่นอยู่ใน Network หรือเครือข่ายเดียวกันก็สามารถเห็นเครื่อง หรือข้อมูลของคนอื่นๆ ได้ ระบบ Password ก็เลยกลับมาฮิตอีกครั้ง ยิ่งในปัจจุบันเราต่อ Network กันเป็นอินเตอร์เน็ต นั้นหมายถึงคนทั้งโลกมีโอกาสเห็นคอมพิวเตอร์ของเราได้ Password เลยยิ่งฮิตใหญ่เลย

ตอนนี้เราใช้คอมพิวเตอร์กันอยู่แทบจะตลอดเวลา แม้แต่บทความนี้ก็เขียนด้วยคอมพิวเตอร์เลย อาจพูดได้ว่า Password เลยกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตเราไปแล้ว ตั้งแต่เปิดเครื่องก็เจอ Bios Password(อันนี้บางคนอาจไม่ได้ตั้งไว้) พอผ่าน Bios เข้าสู่ OS เช่น Windows ก็เจออีก Password หนึ่ง (บางคนก็ยังไม่กล้าไม่ตั้งไว้อีก)

แต่พอผ่าน OS เข้าสู่ระบบ Network คราวนี้มักจะโดนบังคับตั้ง เพราะชักจะเป็นเรื่องของคนหมู่มากแล้ว เราก็เลยมี Password สำหรับเข้า internet, Password สำหรับอ่าน Email, Password สำหรับการส่งข้อความระหว่างกัน, Password สำหรับการ Chat กัน จนถึง Password

สำหรับกระเบิดนิวเคลียร์ล้างโลก และอีกนับสิบนับร้อย Password สร้างความยุ่งวุ่นวายให้กับชีวิตมากมายทีเดียว

Password อาจนับได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งที่ชี้ให้เห็นถึงชีวิตสมัยใหม่ซึ่ง 'ไม่รู้ใครเป็นใคร' และ 'ไม่สามารถเชื่อใจได้' ซึ่งกำลังเข้ามาแทนที่สังคมเดิมของเราที่อาศัยอยู่บนความรู้จักและไว้ใจกันครับ